

בבית המשפט העליון

ע"פ 826/19

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: אמין יונג

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
הנכבד בבאר-שבע מיום 23.12.2018 בת"פ 11201-08-17
שניתן על-ידי כבוד השופטת ד' כהן

תאריך הישיבה: כ"ח בשבט התשע"ט (3.2.2019)

בשם המבקש: עו"ד פאולה ברוש

בשם המשיבה: עו"ד טל (אדיר) כהן

החלטה

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצועו של רכיב המאסר בפועל שנגזר על המבקש בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 23.12.2018 (ת"פ 11201-08-17, השופטת ד' כהן). המבקש הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והוטל עליו בין היתר עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.

2. בתמצית יצוין כי המבקש הורשע בכך שהגיע יחד עם אדם נוסף (להלן: השותף) בשעת ערב לביתו של מכר (להלן: המתלונן), כשהמבקש אווז בידו מחבט בייסבול עשוי מתכת, והשותף נושא חפץ הנחזה לאקדח. מיד לאחר שנכנסו לבית, השותף הצמיד את האקדח אל פניו של המתלונן, ואף היכה אותו בשפתו, במצחו ובפניו וכן איים עליו. המבקש היכה את המתלונן במחבט בברכו. בסופו של יום, השניים נמלטו מביתו של המתלונן כשהם נושאים עימם, לדברי המתלונן, 10,000 שקלים.

4. בסמוך למעשים נעצר המבקש ובהמשך שוחרר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, ואילו השותף לא אותר על-ידי הרשויות בנימוק שהיה מצוי "בבריחה" (הגם שעל-פי הנטען שהה באותו זמן בפיקוח אלקטרוני בגין מעורבות בתיק אחר). מכל מקום, כתוצאה מהדברים, נאשמו השניים בנפרד, כאשר ההליך נגד השותף טרם הסתיים ועל-פי הנטען ניתנה לו הזדמנות להתחיל בהליך טיפולי.

5. הבקשה, שהוגשה בד בבד עם ערעור על גזר הדין, התבססה בעיקרה על שיקולי שיקום הנוגעים לנסיבותיו של המבקש, הוא אדם כבן 24 ללא הרשעות קודמות. המבקש ציין בהקשר זה כי קודם למתן גזר דין הוא השתתף בקבוצה טיפולית ובהליך של "צדק מאחז", וכן הדגיש את תסקיר שירות המבחן החיובי שהוגש בעניינו לבית המשפט המחוזי. כן העלה המבקש טענות הנוגעות ליחס השונה שלו זכה לטענתו בהשוואה לשותף, שעל-פי הנטען חלקו במעשים גדול אף יותר בהיותו הגורם הדומיננטי באירוע. המבקש ציין כי דחיית הבקשה תוביל למצב אבסורדי שבמסגרתו הוא יהיה מנוע מאפשרות לטעון בנוגע לשיקומו, בעוד הנאשם המרכזי יותר בפרשה ממשיך הלכה למעשה בשיקום כאמור.

6. בדיון שהתקיים בפני הצעתי למדינה להסכים לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש בשלושה חודשים נוספים על-מנת שניתן יהיה לדעת את גזר דינו של השותף, וזאת בשים לב לעובדה (שלא נסתרה) שתקופה ארוכה המדינה לא איתרה אותו אף שהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני בגין מעורבותו בתיק אחר. באת-כוחה של המדינה התנגדה להצעה, וציינה כי בכוננת המדינה לדרוש גם בעניינו של השותף עונש מאסר בפועל.

7. לאחר ששקלתי בדברים, אני סבורה כי יש לעכב את ביצוע עונש המאסר בשלושה חודשים נוספים, כפי שהצעתי כאמור עוד בדיון. עמדתי היא כי בנסיבות העניין, כאשר המבקש משוחרר זה תקופה בתנאים מגבילים שאותם לא הפר ושולב בקבוצה טיפולית, ובשים לב לכך שעניינו של השותף שחלקו הנטען במעשים דומיננטי יותר עודנו מתברר, נכון יותר להשהות את כניסתו של המבקש למאסר, וזאת מבלי להביע כל עמדה ביחס לסיכויי הערעור שהגיש.

8. סוף דבר: בשים לב למכלול הנסיבות אני מורה כי בשלב זה יעוכב עונש המאסר בפועל של המבקש למשך שלושה חודשים נוספים עד ליום 5.5.2019. שירות המבחן ינסה לחזור ולשלב את המבקש בקבוצה הטיפולית במהלך התקופה האמורה. שאר התנאים המגבילים יישארו בעינם. יש להניח כי במהלך תקופה זו יינתן גזר דינו של

המעורב הנוסף, והמבקש יוכל לשקול האם יש בדעתו, בשים לב לכך, להגיש בקשה
נוספת.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשע"ט (4.2.2019).

ש ו פ ט ת